

Inspiration of Technology

วารสาร

อินโนเวชันสัมพันธ์

ฉบับที่ 9 ปีที่ 4 เดือน เมษายน-มิถุนายน 2554

THE YEAR OF
CREATIVITY
CREATE + ACTIVITY

2011 Year Of Creativity

คุณบัญชา ชุณหสวัสติกุล

สวัสดีน้อง ๆ ชาวอินโนเวชั่นทุกคน

เปิดศักราชใหม่ทุกคนและทุกแผนกได้รับการปลุกกระดมความคิดให้เป็นนักสร้างสรรค์ หลากๆ คนทำหน้าที่หลากหลาย อีกหลายคนมองหน้ากัน ต่างคิดกันว่า **“ปีนี้ปัญหาจะเล่นอะไรกันอีก”**

ใช่แล้ว.. “ปีนี้เป็นปีแห่งการสร้างสรรค์ของอินโนเวชั่น” พี่เคยเขียนไว้ในอินโนลิ้งค์ฉบับที่แล้วว่า **“ความสามารถในการแข่งขันของอินโนเวชั่นในยุคโลกาภิวัตน์คือผลรวมของความสามารถในการสร้างนวัตกรรม บวกกับ ความสามารถในการแข่งขันในด้านการตลาด คุณด้วย ความสามารถของบุคลากรของอินโนเวชั่น”** แต่นวัตกรรมและความสามารถในการแข่งขันด้านการตลาดจะเกิดขึ้นได้ด้วยบุคลากรชาวอินโนเวชั่นที่เป็นทั้ง คนดี คนเก่ง และสามารถทำงานเป็นทีมได้ **คนเก่ง** คือ เก่งงาน เก่งคน และมีความคิดสร้างสรรค์ ในบทความนั้นยังบอกถึงความคิดสร้างสรรค์จะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อเราขยันเรียนรู้ มีประสบการณ์จากหลายๆ ด้าน ช่างคิด ช่างถาม และนำมาขบคิดเป็นโจทย์ที่จะสร้างสรรค์สิ่งใหม่ๆ บางครั้งเมื่อเจออุปสรรคหรือวิกฤตคนเราจะเกิดความคิดสร้างสรรค์ที่จะพองค์กรไปสู่ทิศทางใหม่ที่ดียิ่งที่สุดได้ อย่างเช่น วิกฤตในปี พ.ศ. 2552 บริษัท ไทย-นิฮอน ซีลส์ของเราสามารถฝ่าฟันวิกฤตด้วยความคิดสร้างสรรค์ของพนักงานทุกคนจนได้รับรางวัลอุตสาหกรรมดีเด่นประจำปี 2553 จากท่านนายกรัฐมนตรี

Manufacturing System (IMS) ในช่วงท้ายของ Breakthrough Thinking พี่สอนให้ทุกคนมองว่า **“อุปสรรคหรือปัญหาที่ทางเราเจออยู่ต้องคิดให้ดี เพราะเราสามารถเกิดความคิดสร้างสรรค์ในการพัฒนาระบบการจัดการใหม่ให้เกิดขึ้นได้** อยากรู้ให้ทุกคนเสนอโครงการเกี่ยวกับการจัดการเข้ามา” ขณะนั้น ไทย-นิฮอน ซีลส์ ได้เสนอโครงการ Productivity ของทั้งองค์กรเข้ามา

ณ วัน Leader meeting ที่โรจนะบรรยากาศในการประชุมเต็มไปด้วยความคิดใหม่ๆ ความรู้สึกใหม่ๆ ความกระตือรือร้นที่จะทำสิ่งใหม่ๆ ช่างนำยินดีที่เห็นพวกเราชาวอินโนเวชั่นมองถึงความสำคัญของตัวเอง ปลุกจิตสำนึกดีๆ ให้กับตัวเองที่จะทำในสิ่งที่ดียิ่งๆ ให้แก่ตัวเองและองค์กร

เชื่อไหมว่าในวันสรุปโครงการ Innovation Award เมื่อวันที่ 14 กุมภาพันธ์ ที่ผ่านมา เรามีผู้มาเสนอโครงการทั้งสิ้น 15 โครงการ เป็นโครงการนวัตกรรมผลิตภัณฑ์และเทคโนโลยี 7 โครงการ เป็นโครงการปรับปรุงประสิทธิภาพการบริหารและจัดการ 8 โครงการ เป็นโครงการที่มีผู้ร่วมโครงการเป็นทีมรวมแล้วเกือบทุกหน่วยงานของอินโนเวชั่นที่มีส่วนเข้ามาเกี่ยวข้องกับโครงการที่เสนอมา 15 โครงการนี้

นี่คือจุดเริ่มต้นของ “2011, Year of Creativity”

ปีแห่งการสร้างสรรค์นี้เราเริ่มต้นด้วยการตั้ง **“Innovation Award”** ด้วยรางวัลที่ทำหายโดยเปิดโอกาสให้หลายๆ ทีมส่งโครงการเข้ามาประกวดชิงรางวัล จริงๆ แล้วโครงการ Innovation Award นี้ต่อยอดมาจากโครงการ

Inspiration Award ของหนูแดงและพี่จู้เมื่อปีที่แล้ว พอถึงต้นมกราคมที่เองสังเกตว่ามีผู้ส่งเข้าร่วมชิงรางวัล Innovation Award น้อยมาก จึงเริ่มต้นเดินสายไปบรรยาย Breakthrough Thinking กับฝ่ายจัดการโรงงานที่ระยองและศรีราชาพร้อมกับพี่รอบที่บรรยายเรื่อง Innovation

บัญชา ชุณหสวัสติกุล
ประธานกรรมการกลุ่มบริษัทในเครืออินโนเวชั่น

การตัดสินใจ DECISION

คุณบัญชา ชุณหสวัสดิกุล

ชีวิตคนเราผ่านหัวเลี้ยวหัวต่อของชีวิตมากมาย บางครั้งต้องตัดสินใจเลือกในสิ่งที่ตัวเองคิดว่าดีที่สุด ถูกบ้าง ผิดบ้าง แต่ทุกครั้งที่ตัดสินใจคือจุดเริ่มต้นของการเดินทาง ชีวิตต้องเดินต่อไปในสิ่งที่เราเลือกไว้ให้ถึงสิ่งที่ตั้งความหวังไว้ บอกตัวเองเสมอว่า

- “ความสำเร็จเป็นผลตอบแทนจากการไม่จำนนต่ออุปสรรค”
- “ชีวิตไม่เคยเว้นวรรคจากอุปสรรค”
- “จงเผชิญกับมันอย่างทำทนาย”
- “มีคำตอบเสมอถ้าเราพยายามและไม่ย่อท้อ”

หลาย ๆ ครั้งที่เราต้องตัดสินใจภายใต้สภาวะที่ซับซ้อน มนุษย์เรามักจะตัดสินใจอาศัยประสบการณ์จากอดีต จากอารมณ์ในขณะนั้น บางครั้งตัดสินใจภายใต้ความรู้สึกของความมั่นใจ (Gut) บางคนบ่อยครั้งที่ตัดสินใจโดยไม่ตัดสินใจ โดยปล่อยให้เหตุการณ์ผ่านไป (Decision by not decision) หลาย ๆ คนตัดสินใจภายใต้เงื่อนไขของการประนีประนอม หรืออาจตัดสินใจโดยไม่รู้เป้าหมายที่ต้องการ

มาในยุคของเศรษฐกิจที่มนุษย์ทำงานเพราะต้องการความอยู่รอด ความต้องการฐานะทางสังคม ความมั่นคง “เงิน” และสิ่งตอบแทนเป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้มนุษย์ทำงานหนัก แต่ความต้องการใน “เงิน” บางครั้งมากเกินไปและอยากได้ในสิ่งที่ตัวเองไม่ควรได้ ทำให้มนุษย์บางคนตัดสินใจทำในสิ่งที่ผิด และบางครั้งก็เบี่ยงเบนสิ่งที่ผิดให้เป็นสิ่งที่ถูก นี่คือการตัดสินใจที่เกิดขึ้นเพราะการตัดสินใจด้วยความอยากได้ในสิ่งที่ตัวเองไม่ควรได้

สำหรับองค์กรที่ผู้นำขององค์กรสามารถตัดสินใจอย่างมีประสิทธิภาพและทันต่อเหตุการณ์ และนำการตัดสินใจนั้นไปสู่การปฏิบัติได้อย่างต่อเนื่อง การตัดสินใจทุกครั้งต้องอยู่ภายใต้ข้อมูลที่ถูกต้อง รวมถึงถูกต้องตามวิสัยทัศน์และพันธกิจที่องค์กรจะเติบโตไปในอนาคต จึงจะเกิดประสิทธิภาพสูงสุดต่อองค์กร

ขบวนการตัดสินใจ คือ ขบวนการต่อเนื่องตั้งแต่เราเสาะหาข้อมูลของปัญหา การเสนอข้อมูล และวิเคราะห์ข้อมูลอย่างถูกต้องจะนำไปสู่ขบวนการตัดสินใจ จากนั้นจึงออกเป็นมาตรการของการทำงาน ติดตามผลงานเป็นระยะ แก้ไขในสิ่งที่เบี่ยงเบนไปให้ตรงตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ แต่ทุกครั้งที่ขบวนการตัดสินใจต้องมีบุคคลที่เกี่ยวข้องทั้งระบบ

มาร่วมปรึกษาหารือ ตั้งแต่เริ่มต้นจนจบแผนงานเหล่านี้ **การตัดสินใจ** ทุกครั้งคือจุดเริ่มต้นของการเดินทางระยะยาว เพื่อให้ได้เป้าหมายหรือจุดประสงค์ที่ต้องการ

ตลอดเวลาที่ทำงาน ผ่านการอบรมขบวนการตัดสินใจมาหลาย ๆ ทฤษฎี ทฤษฎีการตัดสินใจจะเน้นการคิดวิเคราะห์ข้อมูลโดยนำเหตุการณ์ปัญหาจากข้อมูลแล้วนำมาวิเคราะห์หาคำตอบที่ดีที่สุด แต่ละทฤษฎีของการแก้ปัญหาและตัดสินใจมักเน้นแก้ไขปัญหาในสิ่งที่เกิดขึ้นโดยการหาข้อมูลให้ได้มากที่สุดเท่าที่จะหาได้ เอาปัญหามาแฉะและแก้ไขปัญหามาตามเหตุการณ์และข้อมูลที่ได้มา ทฤษฎีเหล่านี้จะมุ่งเน้นการใช้การวิเคราะห์เชิงข้อมูลและมักจะพบว่าปัญหาต่างๆ มักถูกแก้ไขไปตามเหตุการณ์นั้นๆ ส่วนปัญหาอื่นๆ จะเกิดขึ้นซ้ำแล้วซ้ำอีก ทุกคนมองว่าปัญหาที่เกิดขึ้นคือปัญหาใหม่ ก็ตั้งหน้าตั้งตาแก้ไขปัญหาใหม่ๆ อยู่ตลอดเวลา

Breakthrough Thinking ของ Dr.Gerald Nadler และ Dr.Shozo Hibino คืออีกแนวทางหนึ่งของการแก้ปัญหาอย่างมีประสิทธิภาพ Dr.Nadler และ Dr.Hibino ชี้ให้เห็นว่าปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นทุกปัญหา จะมีความแตกต่างกันไป (its own uniqueness) แม้ปัญหาที่เกิดขึ้นจะคล้ายกัน แต่เราจะใช้วิธีแก้ปัญหาเหตุการณ์ที่ผ่านมาแก้ปัญหาที่เรากำลังเผชิญอยู่ไม่ได้ และทุกครั้งที่เราใช้วิธีแก้ปัญหาในเชิงข้อมูลมากไป เราจะมองเห็นปัญหาเฉพาะที่เห็นหรือเกิดขึ้น วิธีการวิเคราะห์ปัญหาเชิงข้อมูลเป็นการแก้ปัญหาหนึ่ง และแล้วบางครั้ง เมื่อแก้ไขปัญหานั้นแล้ว อาจเกิดปัญหาอื่นๆ ตามมาซ้ำแล้วซ้ำอีก แต่มนุษย์มักจะเข้าใจว่าปัญหาที่ตามมาไม่ได้เกิดจากปัญหาเดิม ความจริงปัญหาหนึ่งๆ คือปัญหาใหญ่ในระบบแล้วแก้ไขปัญหานั้นไม่ถูกต้อง อาจนำไปสู่ปัญหาอื่นๆ ตามมา

Dr.Nadler และ Dr.Hibino ยังชี้ให้เห็นว่ามีหลายๆ องค์กรพอเจอปัญหา มักจะตั้งคณะกรรมการพิเศษขึ้นมาเพื่อแก้ปัญหา นั่นๆ คณะกรรมการนั้นจะตั้งต้นค้นหาข้อมูล และเมื่อข้อมูลเยอะขึ้นมุมมองของแต่ละคนก็จะแตกต่างกันไปทำให้หาจุดลงตัวและร่วมมือกันได้ลำบาก ในหนังสือแนะนำว่าการแก้ปัญหาที่มีประสิทธิภาพคือการมองเห็นถึงจุดประสงค์ (Target Purpose) ของเหตุการณ์ที่เรากำลังเผชิญ เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างเป้าหมายของการแก้ปัญหา (Purpose of the solution)

Dr. Gerald และ Dr. Hibino ได้เสนอหลักการ 7 ประการใน Breakthrough Thinking ไว้ว่า

- 1 ให้มองว่าปัญหาทุกปัญหามีความแตกต่างกัน (Unique) และปัญหาทุกปัญหาต้องมีวิธีแก้ปัญหาของตนเอง (Unique Solution)
- 2 ให้มองถึงเป้าหมายและทิศทางที่ต้องไป (Focus on target purpose) และขยายเป้าหมายนั้นออกไปในขอบเขตที่กว้าง
- 3 เป้าหมายและทิศทางที่ต้องไปนี้จะให้แนวทางในสิ่งที่ต้องทำในระยะสั้นเพื่อให้ได้มาซึ่งวัตถุประสงค์หลักที่ใหญ่กว่า
- 4 ปัญหาทุกปัญหาเป็นส่วนหนึ่งของปัญหาใหญ่ในระบบ ถ้าแก้ไขไม่ถูก การแก้ปัญหาหนึ่งอาจนำไปสู่ปัญหาอื่นในระบบได้
- 5 อย่าไปมุ่งเน้นการหาข้อมูลวิเคราะห์ปัญหา ข้อมูลมากมาย อาจทำให้เราจมอยู่ในจุดเล็กๆ ทำให้มองไม่ถึงเป้าหมายที่ต้องไป
- 6 มนุษย์เราคือผู้แก้ปัญหาและดำเนินการให้เป็นไปตามแผนงานที่ต้องปฏิบัติ เราต้องนำผู้เกี่ยวข้องในห่วงโซ่คุณค่า (Value-Chain) มาร่วมหารือให้มาก อย่าจมอยู่กับข้อคิดเก่าๆ หรือการแก้ปัญหาเก่าๆ ที่เคยใช้
- 7 นำแผนงานไปดำเนินการอย่างต่อเนื่อง มีการตรวจสอบแก้ไขในสิ่งที่เบี่ยงเบน

ด้วยหลักทั้ง 7 ข้อนี้ของ Breakthrough Thinking เป็นเสมือนสะพานที่เชื่อมโยงเราจากปัจจุบันไปสู่อนาคตที่ดีกว่า โดยนำเอาหลักการ Breakthrough Thinking ของ Dr. Nadler และ Dr. Hibino มาปฏิบัติในองค์กรอินโนเวชั่น ได้เห็นผลของการแก้ปัญหาและตั้งทิศทางขององค์กรที่จะสร้างความเจริญอย่างยั่งยืนได้ ยกตัวอย่างเช่น

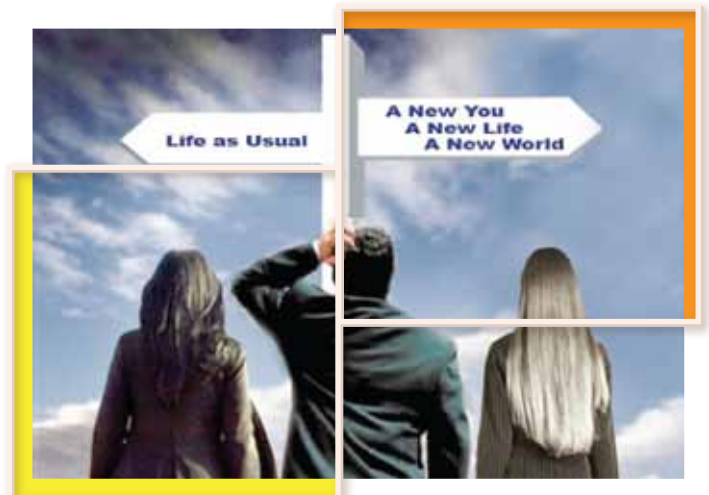
โดยธรรมชาติโรงงานผลสมยาง (Rubber Compound) จะเป็นโรงงานที่เต็มไปด้วยฝุ่นของคาร์บอน โดยเฉพาะตัวเครื่องผสมนั้นเป็นแบบใช้แรงงานเป็นหลัก ผู้บริหารตั้งเป้าว่าอยากให้โรงงานที่เต็มไปด้วยฝุ่นนี้เป็นโรงงานสะอาด ผู้จัดการฝ่ายผลิตแนะนำให้ใช้เครื่องดูดฝุ่นดูดเอาฝุ่นออกมาจากเครื่องจักรและใช้คนงานเช็ดล้างทำความสะอาดส่วนพื้นให้ใช้เครื่องขัดพื้นทุกๆ 3-7 วัน ตลอดเวลา 2-3 ปีที่ผ่านมาพบว่าฝุ่นไม่ได้ลดน้อยลงเลย แต่ค่าใช้จ่ายสำหรับการทำความสะอาดสูงขึ้นเรื่อยๆ ทั้งค่าแรงงาน ค่าเครื่องดูดฝุ่นและเครื่องขัดพื้น เนื่องจากมีการขัดพื้นบ่อยที่สุดในที่สุดพื้นโรงงานก็หลุดล่อน ต้องซ่อมแซมพื้นโรงงานทุกๆ 2 ปี และทุกคนจะยุ่งกับการแก้ไขปัญหาเพื่อให้โรงงานสะอาดอยู่ตลอดเวลา

หลังจากอ่านหนังสือ Breakthrough Thinking ของ Dr. Gerald และ Dr. Nadler แล้ว จึงจัดให้มีการประชุมผู้จัดการโรงงาน ผู้จัดการฝ่ายผลิต ผู้จัดการเทคนิค ผู้จัดการวิศวกรรมและผู้จัดการควบคุมคุณภาพ มาทำความเข้าใจถึงการแก้ไขปัญหาที่ถูกต้อง โดยเริ่มต้นไม่ให้นำเอาข้อมูลเก่าๆ มาพิจารณา แต่ให้ทุกคนมองหาเป้าหมายและทิศทางที่เราจะไป (Set purpose of target) เริ่มจากให้ทุกคนหันไปสนใจในเป้าหมายของโรงงานสะอาดก่อน หลังจากชักจูงให้ทุกคนมองไปถึงเป้าหมายที่ใหญ่ขึ้น ในที่สุดที่ประชุมลงความเห็นว่าเป็นเป้าหมายใหญ่ของโรงงานนี้คือโรงงานที่มีประสิทธิภาพสูงสุด (High performance) ความสะอาดและประสิทธิภาพของการผลิตคือส่วนหนึ่งของโรงงานที่มีประสิทธิภาพสูงสุด

เมื่อทุกคนมองเห็นถึงเป้าหมายใหญ่ที่จะเป็นโรงงานที่มีประสิทธิภาพสูงสุด แล้วโรงงานที่สะอาดจึงเป็นปัจจัยย่อยในปัจจุบันใหญ่ของโรงงานที่มีประสิทธิภาพสูงสุด เมื่อได้เป้าหมายและวัตถุประสงค์แล้ว ในที่ประชุมได้หันมาวิเคราะห์ว่าปัจจัยอะไรที่จะต้องดำเนินการแก้ไข และ ณ บัดนี้โรงงานผลสมยางของกลุ่มบริษัทอินโนเวชั่นเป็นโรงงานที่สะอาดมีภาวะแวดล้อมที่ดีต่อการทำงาน เครื่องจักรได้รับการปรับปรุงเรื่อยมาตั้งแต่ติดตั้งระบบดูดอากาศที่มีประสิทธิภาพ อีกทั้งในทุกขั้นตอนการผลิต ต้องมีการซ่อมบำรุงที่ถูกต้อง หมั่นเปลี่ยนซีลส์ของเครื่องจักรใหม่อยู่เสมอ

ณ โรงงานใหม่สองโรงสุดท้าย เครื่องจักรเป็นระบบอัตโนมัติที่ทันสมัย มีระบบการส่งถ่ายคาร์บอน น้ำมัน และสารเคมี เป็นระบบปิด พนักงานได้รับการอบรมให้รักเครื่องจักรที่ตัวเองทำงาน (My machine) มีการฝึกอบรม 5S ตลอดทั่วทั้งองค์กร ขณะเดียวกันพนักงานที่เกี่ยวข้องกับการผลิตต้องได้รับการฝึกอบรมเพื่อรับเทคโนโลยีใหม่ นั่นคือระบบควบคุมการผลิตด้วยคอมพิวเตอร์ที่นำเข้ามาทำแทนระบบเก่า สิ่งตามมาคือการฝึกอบรมให้ฝ่ายเทคนิคทุกคนรู้จักเครื่องจักรระบบใหม่ที่นำเข้ามาคือประสิทธิภาพที่เห็นจากการแก้ไขปัญหาโดยใช้วัตถุประสงค์ของเป้าหมายใหญ่ที่สอดคล้องกับทิศทางที่จะไปขององค์กรในระยะยาว

“การนำเอา Breakthrough Thinking มาใช้ในการตั้งวิสัยทัศน์ และทิศทางที่องค์กรจะไปในระยะยาว ก็ได้ผลดีเช่นกัน”

ในยุคสังคม Online มีคนคิดใหม่ทำใหม่ทุกวัน ถ้าเราหยุดคิดและไม่เคยติดตามความเคลื่อนไหว คุณคิดเอาเองแล้วกันว่าล้าหลังขนาดไหน เพราะโลกในยุค Online จะทำให้คนในสังคมปัจจุบัน ทุกเพศทุกวัย ต้องเผชิญชีวิตอยู่กับการแข่งขัน...

กลุ่มคนที่คิดบวกมักจะสนุกสนานกับการล้มความคิดกันอยู่ตลอดเวลา เขาเหล่านั้นจะรู้สึกว่ามีชีวิตข้างมีสีสัน ทำทนายหากได้ทำสิ่งใหม่ๆ ก่อนใคร อีกทั้งพร้อมจะ Show & Share สิ่งที่คุณคิดขึ้นมาและโพสต์ลงในอินเทอร์เน็ต อย่างไม่กลัวใครจะ Copy เพราะเขาเหล่านั้นมีของดีอยู่กับตัว คือ ความสามารถเชิงสร้างสรรค์ทางความคิด เขาจึงพร้อมที่จะคิดหรือทำในสิ่งใหม่ๆ ขึ้นทุกวันท้าทายให้คนในสังคมออนไลน์ Copy กันให้ทันก็แล้วกัน ดังนั้น **คุณหรือใคร!** ก็อย่าผลอหยุดคิดหรือหยุดติดตามความเคลื่อนไหวของโลกแม้แต่นาทีเดียว คนเหล่านี้จะคิดใหม่ ทำใหม่ เร็วยิ่งกว่าการโคจรของโลกในจักรวาลเสียอีก

เมื่อคุณก้าวเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของ "ครอบครัวอินโนเวชั่น" องค์การแห่งความเป็นเลิศด้านการพัฒนาอย่างไม่หยุดยั้ง ศักยภาพหลักอย่างหนึ่งของคนในองค์กรก็คือ ศักยภาพเชิงสร้างสรรค์ทางความคิด

ซึ่งจากประสบการณ์ของผู้เขียนขอยืนยันว่าสิ่งเหล่านี้มิใช่พรสวรรค์ที่มีมาแต่กำเนิด แต่เป็นสิ่งที่เราฝึกฝนได้จริง ตอนสมัยเรียนจบบริหารการเงินมาใหม่ๆ ก็ได้เข้าทำงานเป็นเจ้าหน้าที่ออกไปเสิร์จควาตรถยนต์ บุคลิกเรียบร้อย ไม่มีความโดดเด่นในด้านใดด้านหนึ่งอย่างชัดเจน คบเพื่อนไม่กี่คน (ไม่มีตัวตนอยู่ในองค์กร) เป็นคนที่พนักงานในบริษัทไม่ค่อยรู้จักสักเท่าไรแต่ต่อมาอีก 3 ปีจึงได้งานด้านเลขาก็เริ่มมีปฏิสัมพันธ์กับผู้คนมากขึ้น ขนขวายและมีความมุ่งมั่นมากขึ้น ถูกเจ้านาย (คุณจริยะ วงศ์ถ้วทอง) สอนให้เราเป็นคนที่... **"ไม่มีคำว่าไม่ได้ จะทำด้วยวิธีใดก็ได้ให้ไปถึงผลลัพธ์ที่ต้องการ"** นึกย้อนไปถึงความเหนื่อยในวันนั้นก็นึกขอบคุณทุกครั้ง My Boss... จากเลขาก็พลิกบทบาทชีวิตการทำงานอีกครั้งได้ทำหน้าที่แทน HR Mgr. ที่อินโนเวชั่นทั้งที่ไม่เคย

ทำงานด้านนี้มาก่อน เจ้านายท่านที่สองที่ต้องกล่าวขอบคุณก็คือคุณบัญชา ชุณหสวัสต์กุล ท่านเป็นคนที่ชอบให้ออกาสคน เห็นว่ามีแวพอดฝึกได้ก็รับเข้าทำงานแต่ยังไม่ให้ตำแหน่ง... ให้แต่งานที่ไม่เคยทำมาก่อนทั้งนั้น ตั้งแต่ทำเงินเดือน กฎหมายแรงงาน พัฒนาบุคลากร จัดซื้อดูแลงานด้านกฎหมาย สุดท้ายเมื่อประมาณ 3 ปีที่ผ่านมาได้รับโอนงานด้านงานประชาสัมพันธ์องค์กร จึงเป็นที่มาของความเชื่อในทฤษฎีที่ว่า การสร้างสรรค์ทางความคิดเป็นกระบวนการที่ฝึกฝนได้ จากคนที่เมื่อ 22 ปีที่แล้วไม่เคยมีความมั่นใจในตัวเอง แต่ด้วยภาระหน้าที่ซึ่งต้องคิดคิดและคิดทุกวัน ด้วยการเรียนรู้จากการทำงานกับ "นาย" มานาน .. นายไม่เคยคิดว่าสิ่งที่ทำในวันนี้เราเหนือใคร เราเป็นที่หนึ่ง เพราะหากเราหลงชื่นชมกับตัวเอง เราก็คงหยุดการพัฒนาลงทันที เราควรภูมิใจกับความสำเร็จ และก้าวต่อไปข้างหน้า ปรับปรุง เปลี่ยนแปลง ให้มีคุณค่าอย่างไม่หยุดยั้ง นี่แหละความหมายของ **Creativity@Work**

จากประสบการณ์ 22 ปีในการทำงานทำให้รู้ว่า มุ่งมั่น ฝึกฝน แสวงหา กล้าคิด กล้าเปลี่ยนแปลง... **Yes I Can Do!**

องค์กรส่งเสริมให้พวกเรามี Creativity at Work ซึ่งหมายถึง หมั่นสร้างสรรค์เชิงความคิดในการทำงาน เพื่อก่อให้เกิดการปรับปรุงเปลี่ยนแปลง พัฒนาผลิตภัณฑ์หรือกระบวนการทำงานให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลอย่างต่อเนื่อง

เรามาดูกระบวนการง่ายๆ กันทฤษฎีความคิดสร้างสรรค์ **“สร้างได้”**

ฝึกฝนสร้างสรรค์เชิงความคิดอย่างเป็นระบบ

ก่อนอื่นเราควรทำความเข้าใจกับโจทย์ที่ได้รับว่าต้องการแนวคิดเพื่อเป้าหมาย หรือวัตถุประสงค์ใด เริ่มการกระตุ้นความคิด และต่อยอดทางความคิด คิดไปเรื่อยๆ เลือกแนวคิดที่ดีที่สุด โดยเป็นแนวคิดที่สามารถนำไปปฏิบัติได้จริงให้เกิดผลที่เป็นไปตามวัตถุประสงค์อย่างมีคุณค่า ดูเหมือนว่าไม่อยากแต่คนส่วนใหญ่มักติดอยู่ตรงช่วงกระตุ้นให้เกิดความคิดที่แปลก แตกต่างนั่นเอง

ฝึกกระตุ้นความคิด

มีนักคิดค้นทฤษฎีความคิดสร้างสรรค์ไว้หลากหลายทฤษฎีโดยแบ่งออกเป็น 2 กลุ่มใหญ่ๆ คือกลุ่มที่พยายามวิเคราะห์ทางจิตวิทยา เช่น Freud, Kris, Rank, Adler และกลุ่มนักมนุษยวิทยา เช่น Maslow, From เป็นต้น ซึ่งนักคิดเหล่านี้บางท่านได้แนะนำเทคนิคกระตุ้นความคิดไว้หลากหลาย อย่างจะนำเทคนิคง่าย ๆ ที่ได้ลองใช้แล้ว มาแนะนำท่านผู้อ่านคือ การ Random Word (เทคนิคการสุ่มคำ) หากอะไรก็ได้มาสัก 60 คำ แต่นักคิดท่านแนะนำให้เลือกคำประเภทคำนาม เช่น โต๊ะ ผักกาดขาว ใจร กุหลาบ ฯลฯ จากนั้นจึงค่อยสุ่มออกมา 1 คำ และนำคำนั้นมาสัมพันธ์กับโจทย์ที่ได้มา และลองคิดต่อยอดไปเรื่อยๆ อาจได้แนวคิดที่แปลกแตกต่าง จากคำง่าย ๆ เหล่านี้ อาทิเช่น ต้องการหาชื่อและรูปแบบงานเลี้ยงปีใหม่แบบ เก๋ๆ แต่มีเงื่อนไขว่ากิจกรรมที่จัดขึ้นต้องกระตุ้นให้ผู้เข้าร่วมได้ฝึกแนวคิดเชิงบวก จากนั้นก็เริ่มสุ่มคำ ปรากฏว่าได้คำว่า **“ใจร”** อาจนำมาคิดต่อยอดเป็นชื่องาน เป็นกิจกรรมสนุกๆ แต่ภายใต้เงื่อนไขที่กำหนดได้ ฟังดูไม่ยากและน่าสนใจใช่ไหมคะ ลองนำไปฝึกกันดูค่ะ

ฝึกคิดเชิงบวก (Positive Thinking)

สิ่งสำคัญที่อยากให้ทุกท่านฝึกฝนคู่กับการกระตุ้นความคิด ก็คือการฝึกคิดเชิงบวก การฝึกคิดเชิงบวกนั้นไม่ได้หมายความว่าต้องคิดดีเพียงอย่างเดียว แต่หมายถึงการมองอุปสรรคให้เป็นโอกาส หมั่นฝึกการแสวงหาโอกาสจะช่วยให้ เราเกิดการเรียนรู้ที่เหนือกว่าคนอื่น มองปัญหาที่เกิดขึ้นในมุมตรงข้ามจะพบสิ่งดีๆ หรือโอกาสอยู่ตรงนั้นเสมอ การฝึกคิดเช่นนี้จะทำให้เราฝึกรับมือกับสถานการณ์ที่มีความเครียดได้อีกด้วย

ถ้าทีมของเราหมั่นกระตุ้นให้เกิดความสร้างสรรค์เชิงความคิดในการทำงานอยู่ตลอดเวลาแน่นอนสิ่งที่เราจะได้รับก็คือ ความสนุกในการทำงาน พัฒนาสมองกระตุ้นความคิด และเกิดความภาคภูมิใจในผลสำเร็จของทีม เริ่มจากตัวเรา เริ่มจากจุดเล็กๆ ความสำเร็จที่ยิ่งใหญ่รอคุณอยู่ **Yes we can do!**

เมื่อเราต้องการได้ Idea ใหม่ๆ เรามักจะไปขอให้กลุ่มคนที่ได้รับการยอมรับว่าเป็นพวกที่มีความคิดสร้างสรรค์ดี คิดให้เสมอ ซึ่งความจริงแล้วความคิดสร้างสรรค์เก๋ๆ ที่ออกมาจากคนกลุ่มนี้ ท่านก็สามารถคิดได้เหมือนกัน เพราะการสร้างสรรค์เชิงความคิดเป็นกระบวนการที่ฝึกฝนหรือกระตุ้นให้เกิดขึ้นได้ Idea ต่างๆ มีจุดเริ่มต้นมาจากปัจจัยดังนี้-

- 1. สร้างสรรค์จากประสบการณ์ในอดีต** เน้นอนคนเราไม่สามารถสร้างสรรค์สิ่งใหม่จากศูนย์ได้หรอก หากแต่เราเอาสิ่งที่มีอยู่เดิมมาสร้างเป็นสิ่งใหม่ หรือ ทำให้แปลก แตกต่างออกไป เมื่อคนเราสะสมประสบการณ์มามาก หรือศึกษาจากประสบการณ์ของผู้อื่น ย่อมคิดสร้างสรรค์สิ่งใหม่ได้เยอะ ดังนั้นต้องขยันหาความรู้เข้าไว้
- 2. สร้างสรรค์จากความช่างสังเกต** หลายครั้งที่เรื่องเล็กๆ น้อยๆ ที่เราสังเกตเห็น กลับจุดประกายความคิด ไปสู่การสร้างนวัตกรรมที่ยิ่งใหญ่ได้
- 3. สร้างสรรค์จากการคิดนอกกรอบ** ไม่ได้แปลว่าคิดขวางโลก หากแต่เป็นการมองโลกในมุมที่แตกต่างไปจากคนอื่น เช่น การที่เรามองต้นไม้ แทนที่จะมองด้วยสายตามนุษย์ก็ลองมองด้วยสายตาของ มด ไล่เดือน กระรอก นก จะได้ความรู้สึกใหม่ทำให้ได้มุมมองที่แปลกใหม่ไม่เหมือนใครขึ้นมาเอง
- 4. กระบวนการกระตุ้นการสร้างสรรค์เชิงความคิดอย่างเป็นระบบ** มีการร่วมกลุ่ม แจ่มวัตถุประสงค์ของแนวคิดที่ต้องการอย่างชัดเจน การระดมสมอง มีเทคนิคช่วยในการกระตุ้นความคิดของคนในกลุ่มมีการโดยสารทางความคิดของกันและกัน หรือเรียกว่าการต่อยอดทางความคิดซึ่งกันและกัน นำความคิดที่น่าสนใจมาพิจารณาเลือกโดยต้องคำนึงว่าเป็นแนวคิดที่มีคุณค่าหรือไม่ สามารถนำไปปฏิบัติได้ และเหมาะสมกับสถานการณ์ สภาพความจริงหรือไม่

หลายครั้งที่หา Idea เรามักมุ่งเน้นไปที่การค้นหาแนวคิดที่แปลกแตกต่าง ไม่เคยมีใครทำมาก่อน...หากเราต้องการแนวคิดสำหรับการพัฒนาผลิตภัณฑ์ หรือพัฒนาการตลาด เราอาจต้องคิด หรือสร้างนวัตกรรมใหม่ Campaign ใหม่ เราต้องนำเสนอในสิ่งที่เหนือกว่า ทำให้คนฮือฮาทั้งเมือง... แต่จากประสบการณ์ถ้าเราต้องการแนวคิดสร้างสรรค์ในการทำงานเราจะพบว่าบางครั้งแนวคิดพื้นฐาน **“Basic, but Work!”** เป็นแนวคิดที่เรียบง่ายแต่ใช้ได้จริง เป็นสิ่งที่ตอบโจทย์เราได้... ตัวชี้วัดก็คือแนวคิดนั้นนำไปทำให้เกิดเป็นรูปธรรมได้ มีคุณค่า บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการ

ทบทวน สำนวณ วิเคราะห์ วางแผน และ ลงมือทำ

คุณจุฑารัตน์ พันธุ์ไม้

“หยุดปีใหม่ไทย (สงกรานต์) ไปเที่ยวไหนกันบ้างคะ”

นี่คงเป็นประโยคติดปากในช่วงนี้ คำตอบก็คงหลากหลายขึ้นที่ผู้ขออินเทรนด์เทศกาลปีใหม่ไทย ตามเพิ่มอีก 2 ประโยค “หยุดปีใหม่เมื่อต้นปีได้มีโอกาสทบทวนชีวิตในรอบปีที่ผ่านมาบ้างหรือยัง มีอะไรดี ๆ ที่น่าชื่นใจ หรือ มีอะไรบ้างที่เราควรปรับปรุงตัวเอง” และอีกข้อคือ “ในปี 2554 นี้ ได้คิดถึงสิ่งที่ตั้งใจจะทำได้กันบ้างอย่างไรบ้างเอ่ย” คำถามข้อนี้ถ้าใช้เป็นประโยคแบบผา-หรั่งเขาสักหน่อยก็จะถามกันว่า “What is your New Year Resolution?”

เป็นวัฒนธรรมที่ดึนนะที่ทำให้เราได้ทบทวนตัวเอง และวางแผนที่จะทำอะไรดี ๆ ให้กับชีวิตในปีถัดไป สำหรับพี่จุฑารัตน์ได้หยุดยาวๆ ในช่วงปีใหม่นี้ถือว่าเป็นช่วงที่เรามองตัวเองได้หยุดพักจากภารกิจที่ทำในวันเวลาทำงาน เป็นช่วงที่ได้อยู่นิ่งๆ สงบจิตใจให้ได้มองสิ่งต่างๆ ด้วยจิตใจที่เป็นกลางขึ้นและเห็นภาพต่างๆ ตามความเป็นจริง จึงเป็นช่วงที่เหมาะสมที่จะได้ทบทวน สำนวณ วิเคราะห์ และวางแผนอะไรยาวๆ ที่จะก้าวไปสู่เป้าหมายข้างหน้าต่อไป

บางครั้งบางช่วงของการเดินทางเราก็เดินได้อย่างราบเรียบ บางช่วงถนนหนทางก็ขรุขระเหลือเกิน ถ้าช่วงที่แย่น้อยก็อาจจะมึนงงคิดขวางมากคอยขวางทางทำให้เราต้องหยุดคิด และตัดสินใจว่าต้องทำอย่างไรกับสิ่งกีดขวางนั้นก่อนที่จะเดินต่อไปได้ การจัดการก็อาจทำได้หลายวิธี เช่น ยกกระดุมของจิตใจแล้วก็ป็นข้ามผ่านมันไป หรือทำเป็นช่องเล็กๆ ให้ตัวเราผ่านไปได้ หรือต้องจัดการให้เบ็ดเสร็จซึ่งก็แล้วแต่สถานการณ์

และลักษณะของสิ่งกีดขวางนั้น แต่แน่นอนยังไงเราก็ต้องพยายามทำให้ดีที่สุด ที่จะทำให้ชีวิตของเราก้าวต่อไปข้างหน้าได้

ถ้ายังไม่ได้ทบทวนหรือวางแผนให้ตัวเองในช่วงวันหยุดที่ผ่านมา ลองใช้เวลาในช่วงต้นปีนี้ทบทวนถึงสิ่งต่างๆ ที่ผ่านมาแล้ววางแผนทำสิ่งดี ๆ ให้ชีวิตในปีนี้ดูนะคะ ปีนี้จะได้เป็นปีที่เรามีชีวิตอยู่อย่างมีคุณภาพ มีประสิทธิภาพ และมีความสุข ลองคิด ทดลอง ปรับหาวิธีการใหม่ๆ มาใช้ในการทำงานและดำเนินชีวิต อันที่จริงแล้วสิ่งต่างๆ ที่ถูกประดิษฐ์คิดค้นขึ้นมาใหม่ๆ ส่วนใหญ่แล้วก็ไม่ใช่อะไรใหม่จริงๆ หรือไม่เคยมีอยู่บนโลกนี้มาก่อน แต่ส่วนใหญ่เป็นสิ่งที่มืออยู่บนโลกนี้อยู่แล้ว แค่เรายังไม่เห็นยังนำเอามาใช้ไม่เป็น หรือคิดไม่ถึงแค่นั้นเอง

แล้วอย่าลืมรักชาติและจิตใจของตัวเองด้วย เมื่อปลายปีที่แล้วมีน้องของพี่คนหนึ่งเดินเข้ามาคุยกับพี่ตอนเย็นหลังเลิกงาน “พี่จู้ ทำไมหนูไม่รู้สิก็ตื่นแต่เช้า ยืนดี มีความสุข หลังจากที่หนูทำงานได้ประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่วางไว้ล่ะ ไม่เห็นเหมือนเมื่อก่อนเลย แล้วยังวันก่อนหนูได้ยินพี่จู้พูดว่า “แค่มีวันไหนที่พี่จู้ตื่นมาตอนเช้าแล้วหายใจได้สะดวก หรือมีวันทำงานวันไหนที่พี่ไม่ปวดหัวแค่นั้นก็ทำให้พี่จู้รู้สึกมีความสุขได้แล้ว” แล้วความสุขของหนูหายไปไหนล่ะ”

ความสุขของหนูไม่ได้หายไปไหนหรอกค่ะแค่หนูไม่ได้หยุดมองและตีมูลค่ากับความสุขนั้นต่างหาก ไม่ได้เก็บเกี่ยวความสุขของความสำเร็จเล็กๆ น้อยๆ ที่เกิดขึ้นในแต่ละวัน และเมื่อวันที่มีความสำเร็จใหญ่มาถึงในหัวหนุกก็เต็มไปด้วยเรื่องที่จะต้องทำต่อไปในวันพรุ่งนี้ พี่จู้เห็นด้วยความพยายามและตั้งใจในการทำงานให้ออกมาดี และในหน้าที่ความรับผิดชอบของแผนกการตลาดของเรา เราก็ต้องพยายามไปให้ถึงเป้าหมายที่เราตกลงกันไว้ และส่วนหนึ่งมันคือการสร้างสังคมจะบารมีของเราด้วยนะ แต่ขณะเดียวกันเราก็ต้องสร้างสมดุลของชีวิต ทั้งทางร่างกายและจิตใจเพราะตัวพี่จู้เองวันหนึ่งก็ได้ค้นพบว่าอารมณ์สุขภาพกายและใจที่ดีนี่แหละที่สุดของที่สุดเลย เพราะนั่นคือต้นทุนของชีวิต ต้นทุนที่จะทำให้เรามีชีวิตอยู่ และได้ทำสิ่งต่างๆ อีกมากมายที่มีประโยชน์ต่อตัวเอง ครอบครัว คนรอบข้าง และสังคมด้วยความมีประสิทธิภาพ และเสริมด้วยการรู้จัก ทบทวน สำนวณ วิเคราะห์ วางแผน และลงมือทำ ถ้าเรามีความมุ่งมั่นวิริยะ อุตทน และใช้สติปัญญาในการทำสิ่งต่างๆ ยิ่งงะเราก็ต้องสำเร็จในสิ่งที่เราตั้งใจไว้...

เข้า!..ลองมาพยายามด้วยกันคะ สู้สู้!

สำหรับมิตรรักนักอ่านท่านอื่นๆ ลองพีคแบคกลับมากันบ้างนะทาง e-mail พี่จู้ หรือที่ บก. สุดสวย (ชมน้องเขาหน่อยพี่จู้ส่งต้นฉบับเกินกำหนดไป 6 วัน น้องเขาต้องคอยตามทวง แล้วเขาทวงได้น่ารักมากคือเวลาเจอหน้ากันเขาจะส่งสายตาวานสื่อความหมายประมาณว่า “พี่จู้ส่งต้นฉบับให้หนูหน่อยเถอะเดี๋ยวหนูปิดเล่มไม่ทัน”) นี่ก็เป็นอีกหนึ่งเรื่องใน New Year Resolution ของพี่จู้เหมือนกันที่พยายามปรับปรุงอยู่ วางแผนและลงมือทำให้สำเร็จ ทำ ทำ ทำ และทำให้สำเร็จตามกรอบของเวลาที่ผ่านกระบวนการวิเคราะห์ และวางแผนแล้วให้ได้ **YES!!!**

ในช่วง 2 ปีที่ผ่านมา หลายคนคงเริ่มคุ้นเคย และได้ยินบ่อยๆ กับคำว่า **“Creative Economy หรือ เศรษฐกิจสร้างสรรค์”** ไม่ว่าจะป็นนักวิชาการ นักการตลาด หรือ แม้แต่รัฐบาล ต่างพร้อมใจกันพูดถึงเรื่องนี้ และบางครั้งบอกว่าจะป็นทางออกของเศรษฐกิจไทย

โดยมีการยกตัวอย่าง รัฐบาลเกาหลี ที่ส่งออกวัฒนธรรม ทั้ง ดนตรี ภาพยนตร์ และการแสดง จนโด่งดัง เช่น กระแส K-POP ที่ได้พบเห็นกันทั่วไปซึ่งรัฐบาลเกาหลีได้มีการสนับสนุน ในโครงการต่างๆ อย่างจริงจัง เพื่อให้เกิดการพัฒนารูปแบบความคิด โดยการผนวกเอาวัฒนธรรมกับความคิดสร้างสรรค์ ใส่ในสินค้าต่างๆ ซึ่งเห็นได้จากสินค้าอิเลคทรอนิกส์ในปัจจุบัน เช่น Samsung ของเกาหลี ได้นำหน้า Sony ของญี่ปุ่นไปแล้ว และรถยนต์ยี่ห้อฮุนได (Hyundai) ที่เทียบชั้นกับ Lexus รวมถึง เพลง อาหาร และอื่นๆ

รัฐบาลไทยก็ให้ความสำคัญจนได้มีการตั้งงบประมาณถึง 2 หมื่นล้านบาท เพื่อส่งเสริมให้เกิดการพัฒนา ในโครงการต่างๆ โดยเน้นเรื่องความคิดสร้างสรรค์และด้วยความตื่นตัวนี้จึงได้แพร่ไปในทุกภาคส่วนทั้งภาครัฐ และเอกชน

ปีนี้ถือป็นโอกาสอันดีที่กลุ่มบริษัทอินโนเวชั่นของเราได้กำหนดให้ป็นปีแห่งความคิดสร้างสรรค์ ซึ่งป็นการกระตุ้น หรือ ป็นเวทีให้ทุกๆ คนได้มีโอกาสดงความคิดสร้างสรรค์ผ่านกิจกรรมในรูปแบบต่างๆ รวมถึงการประกวดผลงานที่สะท้อนรูปแบบดังกล่าว

ดังนั้นผมจึงอยากแบ่งปันแนวคิดเกี่ยวกับเรื่องความคิดสร้างสรรค์ดังนี้

1 จุดเริ่มต้น คือ ต้องฝึกคิดก่อน เพราะบางครั้งผลงานสร้างสรรค์เหล่านั้นอาจมีที่มาจากความผิดพลาด เช่น Post it ของบริษัท 3M (โดยเกิดจาก Mr.Spencer Silver หนึ่งในทีมนักวิจัยของบริษัท 3M ในปี ค.ศ.1968 ได้รับมอบหมายให้พัฒนาการที่มีประสิทธิภาพสูง ติดได้แน่นทนทาน ถาวร แต่ผลของการพัฒนากลับได้ก้าวออกมาที่ตรงกันข้ามกับเป้าหมายโดยสิ้นเชิง คือเป็นกาอย่างอ่อน ติดง่าย ลอกได้ไม่ทิ้งร่องรอย)

2 การใช้จินตนาการร่วมด้วย ทุกท่านเคยสงสัยเหมือนผมไหมครับว่าบรรดาศิลปินที่วาดภาพนั้นบางครั้งสามารถวาดภาพที่ไรที่ติ หรือ รู้ได้อย่างไรว่าจะต้องเว้นช่องว่าง หรือ นำหนักมือ เพื่อให้เกิดมิติอันเหมาะสมได้อย่างไร บรรดาศิลปินเหล่านั้นคงมีจินตนาการในภาพที่จะถ่ายทอด ตั้งแต่ภาพนั้นไม่ได้ถูกวาดด้วยซ้ำ หรือ เราสามารถพบได้จากเรื่องราวของบุคคลต่างๆ ในโลกไม่ว่าจะเป็น...

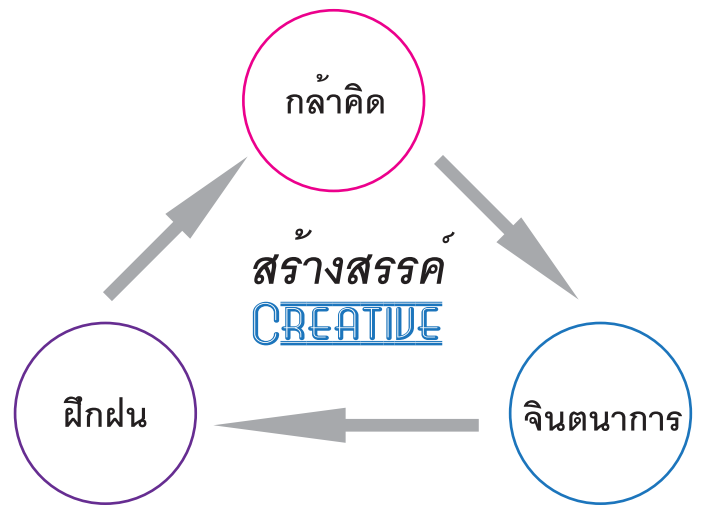
- จิตรกรเอกของโลก อย่างเช่น ไมเคิล แอนเจโล กับ รูปแกะสลักเดวิด เมืองฟลอเรนซ์ ประเทศอิตาลี ซึ่งได้แกะสลักหินอ่อนป็นรูปชายหนุ่มเปลือยรูปงามที่มีนามว่าเดวิดจนทำให้ผู้คนรู้จักเดวิดไปทั่วโลก ในสัญลักษณ์ของคนหนุ่มแข็งแรงผู้รักอิสรภาพ ซึ่งเคยมีคนถามว่าเขาแกะสลักเดวิดทีงดงามได้อย่างไรไมเคิลตอบว่า **“เขาไม่ได้เป็นจิตรกรที่เก่ง แต่เดวิดซ่อนอยู่ในแท่งหินขนาดยักษ์อันนั้นอยู่แล้วต่างหาก เขาแค่เอาส่วนที่ไม่ใช่เดวิดออกไป...”** ...หรือ...

- นักกีฬาที่เก่งที่สุดในโลกอย่าง ไทเกอร์ วูดส์ ได้เผยเคล็ดลับว่า เขาไม่ได้ซ้อมหนักไม่ได้มีความรู้เรื่องกอล์ฟอะไรมากมาย แต่ที่เขาเล่นได้แบบนี้ เพราะจินตนาการ **“ผมแค่จินตนาการว่าลูกมันลงหลุมไปก่อน แล้วจึงค่อยตีตามลงไป”**

และสุดท้าย นักวิทยาศาสตร์ที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของโลกอย่าง อัลเบิร์ต ไอน์สไตน์ ได้พยายามจะอธิบายความลับสุดยอดนี้ เขาย้ำว่า “การค้นพบสิ่งมหัศจรรย์ทุกอย่างของเขามาจากจินตนาการ และถ้าจะเทียบระหว่างความรู้ กับ จินตนาการ” เขาตอบว่า **“จินตนาการสำคัญกว่า”**

3 การฝึกฝนอย่างหนัก อย่างเช่นนักกีฬาที่ฝึกซ้อมจนกระทั่งกล้ามเนื้อจดจำได้

สิ่งเหล่านี้ถือเป็นตัวอย่างที่แสดงให้เห็นพื้นฐานที่สำคัญในการที่จะก่อให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ที่เกิดจาก ความรู้ และจินตนาการ รวมถึงการฝึกฝนอย่างหนัก รวมทั้งต้องมีบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมที่เป็นปัจจัยสนับสนุนให้เกิดการสร้างสรรค์ในความคิดนั้นๆ ได้ ซึ่งในปีนั้นผมเชื่อว่าเราทุกคนได้มีโอกาสที่จะได้รับวิธีการ กระบวนการ และบรรยากาศที่เอื้อให้เกิดการสร้างสรรค์ทางความคิดเพื่อก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงที่ยิ่งใหญ่ต่อองค์กรของเราต่อไปอย่างแน่นอน ครับ

Creativity's YYEEARR

คุณวิทยานิพนธ์ จิตตะนาคิ

จากปีที่แล้วที่ Innovation ได้จัดกิจกรรม Inspiration of Technology ขึ้น ทุกคนคงได้รับรางวัลไปอย่างหน้าชื่นตาบานไปแล้ว ในปีนี้เรายังคงมุ่งมั่นที่จะพัฒนาผลิตภัณฑ์ของบริษัทอย่างต่อเนื่อง และได้จัดกิจกรรม Innovation Award ขึ้น โดยเริ่มจากความคิดในการขับเคลื่อนองค์กรให้เป็นองค์กรแห่งการพัฒนาควบคู่ไปกับความคิดแบบ innovation กิจกรรมที่จัดขึ้นจึงมุ่งเน้นการพัฒนาทางด้าน innovation โดยมีดัชนีชี้วัดความสำเร็จอย่างชัดเจน นั่นคือ สามารถใช้งานได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพิ่มมูลค่าให้กับองค์กรนำมาซึ่ง product ใหม่ในตลาด

ตามที่ไอส์ไตน์กล่าวไว้ว่า **“จินตนาการสำคัญกว่าความรู้”** ความรู้จะเป็นตัวช่วยผลักดันให้จินตนาการนั้นเกิดขึ้นได้จริง หรือใกล้เคียงกับความจริง แต่ถ้าไม่มีจินตนาการ ความรู้ที่มีก็จะไม่ถูกนำมาใช้ หรือพัฒนาให้เกิดประโยชน์อย่างสูงสุดได้ **ปรัชญาของไอส์ไตน์** นั้นมีความสอดคล้องกับหลักการบริหารองค์กรของ Innovation เป็นอย่างมาก จินตนาการเกิดจากสิ่งที่เราสะสมมาจากอดีตไม่ว่าจะเป็นความรู้ประสบการณ์ บวกรวมกับความคิดสร้างสรรค์ แล้วแปลงมาเป็นสิ่งที่เราอยากจะทำให้เกิดขึ้นในอนาคต ซึ่งถ้านำมาเปรียบเทียบกับ **การบริหารโดยใช้วิสัยทัศน์เป็นตัวขับเคลื่อนองค์กรแล้ว** คอนเซ็ปต์เหมือนกันเลยทีเดียว วิสัยทัศน์เกิดจากความรู้ ประสบการณ์ และความคิดสร้างสรรค์ เป็นตัวสร้างเป้าหมายในอนาคตที่องค์กรควรจะ

ดำเนินไปให้ถึง จากนั้นจึงมาสร้างแนวทาง วิธีการเพื่อให้การดำเนินการเป็นไปได้อย่างมีแบบแผนพร้อมทั้งทำการตรวจสอบวัดผลการดำเนินการเป็นระยะๆ เพื่อให้ทราบว่าเป็นเส้นทางหรือวิธีการที่เรากำหนดขึ้นนั้นสามารถทำให้บรรลุเป้าหมายได้หรือไม่ หรือต้องมีการเปลี่ยนแปลงปรับปรุงวิธีการ หรือแนวทางใหม่ แต่ทั้งนี้และทั้งนั้นเป้าหมายนั้นจะยังคงเดิม

จากโมเดลข้างต้น เราสามารถนำมาใช้ได้ทั้งการจัดการองค์กร และการพัฒนาผลิตภัณฑ์ ให้สำเร็จลุล่วงตามเป้าหมายที่วางไว้

ในส่วนของการพัฒนาผลิตภัณฑ์ของ R&D เรามีแนวทางในการ ดำเนินการอยู่ 2 รูปแบบหลัก คือ

- 1) พัฒนาผลิตภัณฑ์ตามความต้องการของตลาดปัจจุบัน เพื่อใช้งานในปัจจุบัน
- 2) พัฒนาผลิตภัณฑ์เพื่อตอบสนองความต้องการในอนาคต และใช้งานในอนาคต

และประกอบกับ Creativity's Year ที่กลุ่ม Innovation ของเราจะผลักดันกันในปีนี้ ดังนั้นเราจึงมาโฟกัสกันในส่วนของการพัฒนาผลิตภัณฑ์เพื่อตอบสนองความต้องการในอนาคต ซึ่งการที่จะค้นหาหรือพัฒนาผลิตภัณฑ์เหล่านี้ได้นั้น R&D เองต้องทราบถึงแนวโน้มหรือความต้องการของตลาดในอนาคตเพื่อกำหนดผลิตภัณฑ์ที่เราจะพัฒนาและวางแผนให้สำเร็จลุล่วง อาทิเช่น แนวโน้มของตลาดรถยนต์ในอนาคตที่จะต้องเปลี่ยนจากรถยนต์ที่ใช้น้ำมันไปเป็นพลังงานสองทางเลือกแทน ไม่ว่าจะเป็น น้ำมันกับก๊าซ หรือน้ำมันกับระบบไฟฟ้า แต่เมื่อมองให้ยาวไกลกว่านั้น น้ำมันและก๊าซธรรมชาติจะต้องหมดไปในเวลาไม่กี่สิบปีข้างหน้า ดังนั้น ระบบการขับเคลื่อนรถยนต์ด้วยไฟฟ้า จะเป็นทางเลือกที่สำคัญและมีแนวโน้มในความเป็นไปได้มากที่สุด ถึงแม้ว่า ในค่ายรถยนต์บางค่ายพยายามที่จะพัฒนาพลังงานทางเลือกระบบอื่นๆ

อย่างไฮโดรเจนก็ตาม แต่เมื่อมองถึงการใช้งานและความปลอดภัย การขับเคลื่อนด้วยไฟฟ้ายังเป็นทางเลือกที่มีความน่าสนใจมากกว่าหลายขุมถึงแม้ว่าในที่สุดการขับเคลื่อนด้วยพลังงานไฮโดรเจนก็ต้องเกิดขึ้นและใช้งานในอนาคตอย่างแน่นอน เราจำเป็นต้องนำแนวโน้มของตลาด, ข้อจำกัดด้านความปลอดภัย ระยะเวลาในการเกิดผลิตภัณฑ์ และอื่นๆ มาจัดลำดับความจำเป็นในการวิจัยและพัฒนาทั้งในระยะสั้นและระยะยาวได้

เมื่อเราทราบถึงแนวโน้มของตลาดในอนาคตแล้ว เราต้องมองหา ลึกถึงข้อจำกัด หรือสเปคของผลิตภัณฑ์ที่ควรจะเป็น เช่น รถยนต์พลังงานไฟฟ้าจะต้องมีลักษณะเบาเพื่อให้สามารถขับเคลื่อนได้เร็วเพราะแรงขับของไฟฟ้าน้อยกว่าแรงขับของน้ำมัน เป็นต้น ดังนั้น เมื่อเราทราบข้อจำกัดเหล่านี้แล้ว เราต้องหันมามองดูว่าวัสดุใดที่สามารถตอบสนองข้อจำกัดนี้ได้ Thermoset สามารถทำให้เบาได้หรือไม่ Plastic มีความยืดหยุ่น หรือ set ที่ดีหรือไม่ วัสดุใดที่จะเป็นคำตอบโจทย์เหล่านี้ นี่เป็นสิ่งหนึ่งที่เป็นตัวผลักดันให้เกิด Innovation และ creativity's year

หวังว่าทุกคนในองค์กรที่ได้ชื่อว่าเป็นพนักงานของ Innovation Group จะตระหนัก และมองเห็นความจำเป็นในการพัฒนาและ ค้นหาผลิตภัณฑ์เพื่อตอบสนองความต้องการของตลาดในอนาคต ทั้งใกล้และไกล และสนุกสนานกับกิจกรรมที่กำลังจะเกิดขึ้นใน creativity's year ครับ...

7 Wastes

ความสูญเสีย 7 อย่าง

คุณพัฒนาพงศ์ สงวนรักษา

ปัจจุบันไม่ว่าจะเป็นในวงการธุรกิจหรือวงการอุตสาหกรรมมีการแข่งขันกันอย่างมาก ในหลายๆ บริษัทพยายามที่จะหากกลยุทธ์มานำเสนอ และสร้างความแตกต่างให้เกิดขึ้นในธุรกิจของตัวเอง ไม่ว่าจะเป็นกลยุทธ์ทางการตลาด ลด แลก แจก แถม กันอย่างมากมาย กลยุทธ์ทางด้านราคา ลดราคาค่ากันอย่างกระหน่ำ กลยุทธ์เหล่านี้เป็นกลยุทธ์แบบเชิงรุก โดยมองลูกค้าเป้าหมาย ตอบสนองความต้องการของลูกค้าอย่างตรงจุด แต่หาว่าไม่ว่าการที่ธุรกิจหรือบริษัทจะอยู่รอดได้นั้นบางครั้งเราลืมมองเข้ามาที่ตัวเราหรือบริษัทเองว่ายังมีอะไรที่ยังเป็นจุดอ่อนอยู่หรือไม่ หนึ่งในนั้นคือ “ความสูญเสีย” ที่มีอยู่ในองค์กร

หลายคนอาจจะบอกว่าก็ลดของเสียไปซะ!! นั่นก็เป็นสิ่งที่เรา มองเห็นได้ชัดที่สุด แต่จริงๆ ยังมีความสูญเสียอีกมากมายที่เราเอง บางครั้งอาจจะมองว่าไม่มีผลหรือว่าจะมองไม่เห็นเลยก็ได้ ดังนั้น การกำจัดความสูญเสียเป็นอีกหนึ่งปัจจัยที่จะทำให้องค์กรสามารถ แข่งขันได้ โดยมีการแบ่งความสูญเสียในองค์กรไว้ด้วยกัน 7 อย่าง ซึ่ง เรียกกันว่า “ความสูญเสีย 7 อย่าง (7 wastes)”

มาดูกันครับว่ามีอะไรบ้าง....

1 สูญเสียจากการผลิตมากเกินไป

ความพยายามในการใช้เครื่องจักรและพนักงานในการผลิตให้มากที่สุด โดยไม่คำนึงถึงความสามารถในการรับงานต่อ จะทำให้เกิดผลเสียตามมาคือ เมื่อแต่ละงานที่จำเป็นต้องทำต่อเนื่องกันไม่สามารถผลิตงานได้อย่างสมดุลก็จะเกิดงานที่ต้องรอการผลิต (งานระหว่างกระบวนการผลิต) ยิ่งทำการผลิตมากเท่าไรก็จะยิ่งเพิ่มงานระหว่างกระบวนการผลิตกองรวมมากขึ้นเท่านั้น ซึ่งจะนำไปสู่ปัญหา

1.1 เกิดความต้องการพื้นที่ในการจัดเก็บ ทำให้สูญเสียพื้นที่ทำงานส่วนหนึ่งไป ทำให้การขนย้าย/ขนส่งทำได้ลำบาก การควบคุมเครื่องจักรและการซ่อมแซมทำได้ไม่สะดวก เมื่อมีงานระหว่างกระบวนการผลิตมากจนไม่สามารถเก็บไว้ในบริเวณทำงานแล้วจะต้องหาพื้นที่เพื่อเก็บงานระหว่างกระบวนการผลิตชั่วคราว ซึ่งเป็นการใช้พื้นที่อย่างไม่คุ้มค่าและต้องเสียค่าใช้จ่ายเพิ่ม

1.2 ความไม่ปลอดภัยในการทำงาน หากการจัดเก็บงานระหว่างกระบวนการผลิตไม่เป็นระเบียบหรือไม่มั่นคงพอก็อาจทำให้เกิดอุบัติเหตุได้ซึ่งสร้างความเสียหายให้กับทั้งคนและทรัพย์สิน

1.3 เกิดการขนย้ายไปเก็บชั่วคราวเมื่อใช้ไม่หมดหรือมีการเปลี่ยนแปลงคำสั่งผลิตทำให้เสียแรงงาน เวลา และเครื่องจักรในการขนย้ายโดยที่ไม่ก่อมูลค่าเพิ่มต่องานนั้นเลย

1.4 ของเสียจากกระบวนการก่อนหน้าไม่ได้รับการแก้ไขทันที เพราะค้างอยู่ในงานระหว่างกระบวนการผลิต การที่เราทำการผลิตแต่ละครั้งในปริมาณมากๆ กว่าที่จะถึงกระบวนการผลิตถัดไปหรือถูกตรวจสอบ ซึ่งในช่วงเวลานั้นเครื่องจักรเดิมก็จะผลิตงานเสียเพิ่มขึ้นอีกจนกว่าจะมีการพบของเสียที่อยู่ในงานระหว่างกระบวนการผลิตและมีการรายงานกลับมาเพื่อการแก้ไข ซึ่งการผลิตของเสียจะเป็นการเสียทั้งเวลา วัตถุดิบ แรงงาน และพลังงาน โดยเปล่าประโยชน์

1.5 ต้นทุนวัสดุ แรงงาน ค่าไต่หุ่ยที่ใช้ไปแล้วในการผลิตจม

1.6 ปิดบังปัญหาต่างๆ ในกระบวนการผลิต เช่น ใช้เวลานานในการปรับตั้งเครื่องจักร หรือเครื่องจักรเสีย เพราะเมื่อเกิดปัญหาเหล่านี้ขึ้นก็ยังไม่เห็นผลกระทบต่อกระบวนการผลิตมากนักเนื่องจากมีงานระหว่างกระบวนการผลิตสำรองไว้มากจึงเป็นการใช้เครื่องจักรอย่างไม่คุ้มค่าและต้องเสียค่าใช้จ่ายมากเกินความจำเป็น เช่น ค่าใช้จ่ายและเวลาที่ต้องเสียไปในการซ่อมเครื่องจักร

1.7 ใช้เวลาในการผลิตนานเพราะเมื่อทำการผลิตแต่ละครั้งในปริมาณมาก ซึ่งบางครั้งเป็นสินค้าที่ลูกค้าไม่ต้องการจึงทำให้ลูกค้าได้รับสินค้าช้า และอาจทำให้ลูกค้าไม่พอใจ

2 ความสูญเสียเนื่องจากการเก็บวัสดุคงคลังที่ไม่จำเป็น

แนวคิดเดิม คิดว่าการเก็บวัสดุคงคลังเพื่อเป็นการประกันว่ามีวัสดุสำหรับการผลิตเพียงพออยู่ตลอดเวลาและได้ส่วนลดด้านราคา แต่ความจริงแล้วก่อให้เกิดความสูญเสียตามมาได้แก่

2.1 ต้องใช้พื้นที่ในการเก็บรักษาวัสดุคงคลังแทนที่จะใช้พื้นที่ส่วนนี้ไปในการผลิตเพื่อให้ได้สินค้าออกมา

2.2 ต้นทุนวัสดุจม ยิ่งระยะเวลาที่วัสดุอยู่ในโรงงานนานมากเท่าไรเราต้องเสียดอกเบี้ยเพิ่มมากขึ้นเท่านั้น

2.3 วัสดุเกิดการเสื่อมคุณภาพถ้าขาดการจัดเก็บแบบเข้าก่อนออกก่อน (First-In-First-Out)

2.4 เกิดความซ้ำซ้อนในการสั่งซื้อถ้าควบคุมปริมาณและตำแหน่งที่จัดเก็บไม่ถูกต้อง

2.5 ต้องการแรงงานในการจัดการเป็นจำนวนมากเพื่อทำการควบคุมการรับ-จ่าย ตลอดจนการดูแล

2.6 เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงคำสั่งผลิตก็จะเกิดวัสดุตกค้างอยู่ในคลังเป็นจำนวนมากโดยที่ยังไม่รู้ว่าจะมีความต้องการอีกเมื่อไร

3 ความสูญเสียเนื่องจากการขนส่ง

การขนส่ง หมายถึง กิจกรรมที่ทำให้วัสดุต่างๆ ภายในโรงงานเกิดการเคลื่อนย้ายเปลี่ยนแปลงสถานที่เพื่อให้สามารถดำเนินการผลิตไปได้อย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้ไม่รวมถึงการขนส่งที่เกิดภายนอกโรงงานบ่อยครั้งที่พบว่าหากเราไม่มีการควบคุมการขนส่งก็จะเกิดสูญเสียขึ้น เช่น การขนย้ายซ้ำซ้อน หรือใช้เส้นทางการขนส่งที่ไม่เหมาะสม ซึ่งจะทำให้ต้นทุนการขนส่งเพิ่มขึ้นไปอีก ปัญหาที่เกิดขึ้นเนื่องจากการขนส่ง

3.1 เกิดต้นทุนการขนส่ง เช่น แรงงานคน พลังงาน

3.2 วัสดุเสียหายจากการตกหล่น

3.3 วัสดุเกิดการสูญหายและตกหล่นไประหว่างทางที่ทำการขนส่ง

3.4 อุบัติเหตุ

3.5 สูญเสียเวลาในการผลิต ถ้าการขนส่งไม่ทันต่อการผลิตพนักงานในหน่วยงานนั้นก็จะต้องเสียเวลารอคอยโดยที่ไม่ได้สร้างงานให้เกิดขึ้นซึ่งทำให้ผลงานออกมาล่าช้า

4 ความสูญเสียเนื่องจากการผลิตของเสีย/แก๊สงานเสีย

ปัญหาที่เกิดขึ้นเนื่องจากการผลิตของเสีย

- 4.1 ต้นทุนสูญเสียไปโดยเปล่าประโยชน์
- 4.2 เสียเวลาที่จะใช้ในการผลิตสินค้าดีไป หรือใช้เวลาไม่คุ้มค่าและใช้เวลานานกว่าจะผลิตสินค้าที่มีคุณภาพได้ครบตามจำนวนที่ต้องการ
- 4.3 ต้องปรับเปลี่ยนแผนการผลิต ในกรณีที่เกิดของเสียขึ้นมากกว่าปริมาณที่เผื่อไว้ ทำให้กำหนดการผลิตสินค้าอื่นต้องเลื่อนออกไป ส่งผลกระทบทำให้ลูกค้าได้สินค้าไม่ตรงตามกำหนด
- 4.4 เกิดการทำงานซ้ำเพื่อแก้ไขงาน ต้องใช้แรงงานในการแยกของดี/เสียออกจากกันตลอดจนการผลิตสินค้านั้นขึ้นมาใหม่
- 4.5 สัมพันธภาพระหว่างแผนไม่ดีเนื่องจากได้รับชิ้นงานเสียหรือโยนความผิด
- 4.6 สิ้นเปลืองสถานที่ในการจัดเก็บและกำจัดของเสีย

วิธีที่เราใช้ในการค้นหาของเสียหรือปรับปรุงคุณภาพ คือ วิธีการตรวจสอบ แต่วิธีนี้ไม่สามารถขจัดสาเหตุของการผลิตของเสียได้เพียงแต่เป็นขั้นตอนในการเลือกของเสียออกจากกระบวนการเท่านั้น ต้นทุนที่เกิดขึ้นจากการผลิตของเสียก็ยังคงอยู่ และหากตรวจสอบไม่รัดกุมพอ ก็อาจมีของเสียหลุดลอดไปถึงมือลูกค้าซึ่งจะทำให้เกิดปัญหาตามมา

5 ความสูญเสียเนื่องจากระบวนการผลิตที่ขาดประสิทธิผล

เราสามารถปรับปรุงหรือแก้ไขกระบวนการผลิตให้ดียิ่งขึ้นได้อีกมากมาย แต่บางครั้งความเคยชินกับกระบวนการผลิตที่เป็นอยู่ทำให้เรามองข้ามความบกพร่อง ความสูญเสีย ที่แฝงอยู่ในกระบวนการซึ่งทำให้เราพลาดโอกาสในการปรับปรุงไปอย่างน่าเสียดาย ปัญหาที่เกิดจากระบวนการผลิตที่ขาดประสิทธิผล

- 5.1 เกิดต้นทุนที่ไม่จำเป็น
- 5.2 เสียเวลาในการเตรียมและการผลิตที่ไม่จำเป็น
- 5.3 มีปริมาณงานระหว่างกระบวนการผลิตมาก
- 5.4 สูญเสียพื้นที่ในการทำงาน ทำให้ความคล่องตัวในการทำงานลดลง

6 ความสูญเสียเนื่องจากการรอคอย

ในกระบวนการผลิตจะประกอบด้วยขั้นตอนงานหลายๆ ขั้นตอน หากไม่มีการจัดการและควบคุมปัจจัยต่างๆ ที่มีผลต่อการทำงานที่ดีพอ ก็จะทำให้กระบวนการผลิตขาดสมดุลซึ่งจะทำให้เกิดการรอคอยส่งผลให้การผลิตเป็นไปอย่างล่าช้า การส่งมอบสินค้าไม่ทันกำหนด และปัญหาที่เกิดจากการรอคอย คือ

- 6.1 เสียเวลา
- 6.2 เกิดต้นทุนค่าเสียโอกาส
- 6.3 ขวัญและกำลังใจลดลงเพราะเกิดความไม่แน่นอนในกระบวนการผลิตทำให้พนักงานไม่ทราบถึงแผนงานและเป้าหมายในการปฏิบัติงาน

7 ความสูญเสียเนื่องจากการเคลื่อนไหว

การเคลื่อนไหวด้วยท่วงท่าที่ไม่เหมาะสม หรือการทำงานกับเครื่องมือเครื่องใช้ อุปกรณ์ที่มี ขนาด น้ำหนัก หรือสัดส่วนที่ไม่เหมาะสมกับร่างกายของผู้ปฏิบัติงานเป็นเวลานานๆ ก็จะทำให้เกิดความเมื่อยล้า และยังทำให้เกิดความล่าช้าในการทำงานอีกด้วย ปัญหาอันเกิดจากการเคลื่อนไหว ได้แก่

- 7.1 เกิดระยะทางในการเคลื่อนที่ที่ต้องใช้เวลาในการหยิบงานที่วางอยู่ใกล้ตัว ทำให้สูญเสียเวลาในการผลิต พนักงานเกิดความเมื่อยล้า ประสิทธิภาพในการทำงานลดลง นอกจากนี้ยังอาจทำให้ชิ้นงานเสียหายหากเกิดการตกหล่น
- 7.2 เกิดความล้าและความเครียด
- 7.3 อุบัติเหตุเนื่องจากความระมัดระวังในการทำงานน้อยลง
- 7.4 เสียเวลาและแรงงานในการทำงานที่ไม่จำเป็น เพราะการเคลื่อนไหวที่ใช้ระยะทางมากเกินไปจนความจำเป็น

จากที่เราได้เห็นแล้วว่าความสูญเสียทั้ง 7 ประการ เราสามารถร่วมกันกำจัดความสูญเสียทุกประเภทกันดีกว่า เพื่อความแข็งแกร่งขององค์กรของเรา

คความคิดสร้างสรรค์ เป็นลักษณะของความคิดที่ประกอบด้วย อารมณ์ ความรู้สึก และการรับรู้เข้าใจเชิงเหตุผลจึงเกี่ยวข้องกับทั้งทาง ศิลปะและวิทยาศาสตร์ ในเชิงรูปธรรมจะเน้นถึงการรับรู้การเข้าใจบน พื้นฐานของข้อเท็จจริงตามปรากฏการณ์ที่เป็นไปโดยธรรมชาติในเชิง นามธรรมจะเน้นตอบสนองของความรู้สึก อารมณ์ ความพอใจ ประสบการณ์ หรือความสามารถเฉพาะตัวของผู้คิดโดยไม่คำนึงถึงข้อเท็จจริง เพื่อการ อธิบายเป็นสำคัญ เน้นผลผลิตที่ปรากฏในการตอบสนองทางอารมณ์ และความรู้สึกร่วมกันมากกว่าขบวนการของการสร้างสรรค์นั้น

ในด้านบุคลิกภาพผู้มีความคิดสร้างสรรค์ คือ ผู้ที่มีความคิด คล่องแคล่ว ในการสนองความคิดได้หลายแง่มุม ผลิตคำตอบ และ คำถามได้หลายๆ อย่าง มีความสามารถในการปรับสภาพความคิดได้ เสมอๆ เช่น นำประสบการณ์หรือวิธีการแก้ปัญหาเก่าๆ มาดัดแปลง เปลี่ยนแปลงให้มีผลกับปัญหาใหม่ๆ ไม่ยึดลักษณะความคิดที่เคยชิน และจำเจเป็นนิสัย มองปัญหาและการแก้ไขในแนวใหม่ๆ ผลิตข้อเสนอ หรือคำตอบที่สัมพันธ์ต่อกันแต่ไม่ธรรมดาเหมือนที่เคยทำมาก่อน

พอดีผู้เขียนได้อ่านบทความดีๆ ของ คุณยุทธร ญ นคร ที่ได้ รวบรวมแนวคิดจากหลายๆ นักจิตวิทยา จึงขอหยิบยกบทความนี้มา บอกเล่าให้เพื่อนๆ ได้อ่านเพราะเห็นว่าน่าจะเป็นประโยชน์และทำให้ เพื่อนๆ ชาวอินโนเวชั่นเข้าใจได้มากยิ่งขึ้นค่ะ

คุณยุทธรได้นำเสนอแนวคิดของกิลฟอร์ดที่ได้ให้รายละเอียด เกี่ยวกับองค์ประกอบของความคิดสร้างสรรค์ไว้ 4 อย่างดังนี้ :-

1. ความคิดริเริ่ม (Originality)

หมายถึง ความคิดแปลกใหม่ไม่ซ้ำกันกับความคิดของคนอื่นและ แตกต่างจากการคิดธรรมดา ความคิดริเริ่มอาจเกิดจากการคิดของเดิม ที่มีอยู่แล้ว ให้แปลกแตกต่างจากที่เคยเห็น หรือสามารถพลิกแพลงให้ กลายเป็นสิ่งที่ไม่เคยคาดคิดความคิดริเริ่มมีหลายระดับ ซึ่งอาจเป็น ความคิดครั้งแรกที่เกิดขึ้นโดยไม่มีใครสอน แม้ความคิดนั้นจะมีผู้อื่น คิดไว้ก่อนแล้วก็ตาม

2. ความคิดคล่องแคล่ว (Fluency)

หมายถึง ปริมาณความคิดที่ไม่ซ้ำกันในเรื่องเดียวกันแบ่งเป็น 4 ประเภท คือ ด้านการใช้ถ้อยคำ, ด้านการเชื่อมโยงความสัมพันธ์, ด้าน การแสดงออก และความคล่องแคล่วในการคิด

3. ความคิดยืดหยุ่น (Flexibility)

หมายถึง คิดยืดหยุ่นที่เกิดขึ้นได้ในทันที หรือ คิดยืดหยุ่นทางการ ดัดแปลงได้ไม่ซ้ำกัน

4. ความคิดละเอียดลออ (Elaboration)

หมายถึงความคิดในรายละเอียดเป็นขั้นตอนสามารถอธิบายให้ เห็นภาพชัดเจน หรือเป็นแผนงานที่สมบูรณ์ขึ้น ความคิดละเอียดลออ จัดเป็นรายละเอียดที่น่ามาตกแต่ง ขยายความคิดครั้งแรกให้สมบูรณ์

และจากการศึกษาโดยนักจิตวิทยาเพื่อค้นหาคำตอบว่าคน ชนิดใดเป็นผู้มีความคิดสร้างสรรค์สูง หรือมีคุณสมบัติ เช่นไร ที่ทำให้ ผลิตผลงานสร้างสรรค์ที่ดีเด่น ผลสรุปปรากฏว่าผู้ที่มีความคิดสร้างสรรค์ สูงนั้นมักมี **คุณลักษณะที่เกี่ยวข้องกับความสามารถ** ดังต่อไปนี้คือ

ความฉลาด

ผู้มีความคิดสร้างสรรค์ มีระดับความฉลาดสูงกว่าปกติ (I.Q. Test=120-134) แม้ผลการวิจัยสรุปว่าความคิดสร้างสรรค์กับความ ฉลาดมีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันแต่ก็ไม่ถือว่าเป็นเด็ดขาด เพราะใน กลุ่มผู้ถูกทดลองที่มีความฉลาดสูงแต่ก็ไม่ได้มีผลการทดสอบทางความ คิดสร้างสรรค์สูงตามไปด้วย อย่างไรก็ตามในบางสาขาอาชีพ เช่น ทาง วิทยาศาสตร์ระดับความฉลาดมีความจำเป็นต่อความคิดสร้างสรรค์ ถึงแม้ว่าตามความเข้าใจทั่วๆ ไปมักแยกความคิดสร้างสรรค์มีลักษณะ ตรงกันข้ามกับความฉลาด และแตกต่างกับความคิดในการแก้ปัญหา โดยปกติซึ่งเจาะจงเพียงค้นหาคำตอบอย่างเดียวโดยไม่คำนึงถึงการ แปรสภาพหรือเลือกปัญหาที่เหมาะสมด้วย เพราะการแก้ปัญหาเชิง สร้างสรรค์นั้นจะรวมเอาถึงความสามารถในการเลือกและกำหนดปัญหา ตั้งแต่ตอนแรกด้วยไม่เจาะจงเพียงความฉลาด ในการตอบปัญหาที่ ถูกต้องเพียงอย่างเดียวเท่านั้น

ความใฝ่รู้

เป็นลักษณะของความพยายามแสวงหาความรู้ ประสบการณ์ และความพอใจใหม่ๆ เป็นแรงบันดาลใจภายในที่กระตุ้นให้มีความ อยากรู้อยากเห็น การขาดความคิดสร้างสรรค์ก็เหมือนการขาด ประสบการณ์ใหม่นั้นเอง การแสวงหาประสบการณ์ใหม่ๆ อยู่เสมออัน

ก็คือ ความสามารถที่ตอบสนองของความคิดที่แตกต่างจากที่เคยพบ ในสภาวะการณ์ปัจจุบัน ความไม่พอใจกับคำตอบหรือสิ่งที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน เป็นแรงกระตุ้นให้เกิดการใฝ่รู้ในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง

ความคิดคล่องแคล่ว

หมายถึง ความสามารถที่จะแสดงออกทางความคิดได้หลากหลายเสนอข้อคิดเห็นหรือให้คำตอบได้มากกว่าคนปกติธรรมดา อาจรวมถึงความรู้ลึกในจิตใจที่ไม่สามารถพูดออกมาได้ เช่น ศิลปิน มีแนวคิดในการเขียนภาพ หรือ บัณฑิตได้หลายๆ แบบ นักเดินร่ำสามารถแสดงการเคลื่อนไหวของร่างกายได้หลายท่าทาง สถาปนิกกำหนดปัญหาได้หลายแง่มุมจึงสามารถนำเสนอรูปแบบในการออกแบบอาคารได้หลายอย่างเป็นที่ยอมรับ ความคิดคล่องแคล่วทางความคิดเป็นคุณลักษณะที่จำเป็นสำหรับสถาปนิกที่ต้องการผลงานที่มีความคิดสร้างสรรค์สูงเพื่อแสวงหาทางเลือกได้มากๆ

การปรับสภาพความคิด

ผู้มีความคิดสร้างสรรค์สูงจะไม่ยึดถือความคิดที่เป็นความจำใจและเคยชินเป็นนิสัยในทางตรงกันข้ามจะมีความสามารถ ปรับสภาพความคิดให้ทันเหตุการณ์ และปัญหาใหม่ๆ อยู่เสมอไม่ยึดถือกฎเกณฑ์ทางความคิดที่แน่นอนตายตัว เข้าใจ ความแตกต่างและเงื่อนไขในการแก้ปัญหาเฉพาะอย่างได้กว้างขวาง หากคำตอบที่ไม่เป็นธรรมดาแก้ปัญหาได้โดยปัญหาหนึ่ง เพราะมีความกล้า และยอมเสี่ยง โดยไม่กลัวความล้มเหลว หรือ ผิดพลาด

ความคิดริเริ่ม

ความต้องการในชีวิตมนุษย์อันหนึ่งก็คือความต้องการเป็นผู้มีความสามารถสูงและดีที่สุดใน (Self-actualization) หากมีการเอื้ออำนวยหรือการกระตุ้นจากสภาพแวดล้อม มนุษย์จะพยายามสร้างความคิดสร้างสรรค์เพื่อให้การกระทำบรรลุเป้าหมาย แก้ปัญหาด้วยวิธีการใหม่ๆ โดยไม่คำนึงถึงความคิดเห็นที่คล้อยตามผู้อื่นเสมอไป ความคิดริเริ่มจึงมีความสัมพันธ์โดยตรงกับความแปลกใหม่เสมอเป็นความสามารถในการตอบสนองความคิดและความรู้สึกที่ไม่เหมือนใครโดยไม่กลัวว่าลักษณะของการกระทำนั้นจะแปลกประหลาด หรือไม่เป็นที่ยอมรับต่อสภาพสังคมวัฒนธรรมในขณะนั้นเพียงไร

ความรอบคอบในการคิดและการกระทำ

ความคิดแปลกใหม่ในทางสร้างสรรค์จะต้องมีความเหมาะสมด้วย เพราะจะต้องผ่านการไตร่ตรองอย่างรอบคอบ พิถีพิถัน ของผู้คิดอันจะนำความคิดนั้นไปก่อให้เกิดประโยชน์ได้สำเร็จเพราะความแปลกใหม่เป็นสิ่งยากที่จะยอมรับของสังคมหรือผู้อื่นในระยะแรก ผู้มีความคิดสร้างสรรค์จึงเป็นผู้ที่มีความอดทนพยายาม อดทน และทำงานหนัก การกระทำเพื่อให้ความคิดประสบความสำเร็จจึงต้องมีความมั่นใจ ไม่ย่อท้อ และมีความรอบคอบทางความคิดทุกแง่มุมเพื่อต่อต้านกับคำวิจารณ์ต่างๆ ได้ตลอดเวลา ผู้มีความประณีตและรอบคอบทางความคิดมักแสดงออกทางกรกระทำที่สัมพันธ์ในทำนองเดียวกันเสมอ

ความช่างสงสัย

ความช่างสงสัยเป็นต้นกำเนิดของความคิดและการนำไปสู่ความแปลกใหม่ จากผลการศึกษาของ Taylor&Holland พบว่าผู้มีความคิดสร้างสรรค์สูงมักมีความหวาดระแวงและสงสัยในข้อคิดเห็นของผู้อื่นเสมอ ไม่ยอมรับหรือเชื่อถือสิ่งใดโดยปราศจากการเข้าใจด้วยตนเองก่อน ผู้มีความคิดสร้างสรรค์มักจะเป็นผู้ไม่พึงพอใจอะไรในสภาพแวดล้อม หากแต่มุ่งแสวงหาแนวทางการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงให้ดีขึ้นจึงมักจะไม่ค่อยยอมรับ หรือเชื่อถืออะไรที่เคยเชื่อและปฏิบัติสืบต่อกันมาโดยไม่ผ่านการไตร่ตรองซ้ำแล้วซ้ำอีก ในขณะที่เดียวกันจินตนาการที่นำไปสู่การค้นพบสิ่งใหม่ๆ ในอนาคตก็เกิดจากความสงสัยเบื้องต้นที่มีต่อสิ่งที่ปรากฏในปัจจุบันเช่นกัน

ความดีรั้นและดันทุรัง

เมื่อมีความคิดในแนวแปลกใหม่แล้ว แน่หนอนที่อดทนโดยไม่ย่อต่อกรวิจารณ์ใดๆ หรือการปฏิเสธไม่ยอมรับของผู้อื่นในตอนแรกด้วยการมีความตั้งใจ มุ่งมั่นในการทำงานให้สำเร็จ อดทนกระทำในสิ่งที่คนปกติเห็นว่าไม่น่าจะคุ้มค่านัก สำหรับนักสร้างสรรค์เมื่อคิดจะทำอะไรแล้วมักจะลงมือค้นคว้า หรือกระทำด้วยความอดทนและ

พยายามเพราะมีแรงบันดาลใจแฝงอยู่ภายในที่จะต่อต้านกฎเกณฑ์และทัศนคติเก่าๆ ความดี้อันจึงมักเกี่ยวเนื่องกับการไม่ยอมลงรอย หรือ คล้อยตามความคิดของผู้อื่นและสภาพสังคมวัฒนธรรมในขณะนั้น ในขณะเดียวกันก็เป็นการกระตุ้นให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางสภาพแวดล้อมและสังคมวัฒนธรรม เพราะความดี้อันและต้นทุนของผู้สร้างสรรค์ซึ่งมักมีส่วนประกอบของเหตุผลส่วนตัวแฝงอยู่ในรูปแบบของความคิดและพฤติกรรมดังกล่าวนั่นเอง

การมีอารมณ์ขันและจิตใจเบิกบาน

จากการศึกษาวิจัยในกลุ่มเด็กๆ พบว่าเด็กที่มีความคิดสร้างสรรค์จะมีอารมณ์ขันมากกว่ากลุ่มเด็กที่มีความฉลาดหรือ I.Q. สูง อารมณ์ขันเป็นผลของความคิดที่พิจารณาในทางกลับกันกับความคิดเป็นปกติธรรมดา และสามารถเป็นแรงกระตุ้นให้นักสร้างสรรค์แสดงออกทางอารมณ์ร่วมกับความคิดได้เต็มที่โดยไม่เสแสร้ง ซึ่งคนปกติธรรมดาอาจมีความเขินอายหรือไม่กล้าพอที่จะแสดงออกได้เต็มที่การมีจิตใจที่ร่าเริงเบิกบานเป็นลักษณะของการแสดงสภาพจิตใจที่ไร้กังวลและความกดดันต่างๆ ความคิดที่ตอบสนองจึงเป็นลักษณะที่แสดงออกได้ตามธรรมชาติทำให้มีความคล่องแคล่วทางความคิด เพราะมีการผสมผสานกับความขี้เล่นปนเปื้อนกับความเคร่งขรึม ในการคิดทำลักษณะความคิดอาจมีการจินตนาการเหมือนเด็กแต่พฤติกรรมของผู้มีความคิดสร้างสรรค์ไม่เป็นเช่นเดียวกับเด็ก การได้แย่งภายในจิตใจและการแสดงออกทางความคิดในการเสียดสีประชดประชันโดยอารมณ์ขันเป็นการขัดแย้งต่อทัศนคติเดิมทางสังคมและวัฒนธรรมโดยไม่ก้าวร้าวนั่นเอง

การไม่คล้อยตามความคิดผู้อื่น

การไม่มีความเชื่อมั่นในตนเองชอบคล้อยตามความคิดเห็นของผู้อื่นเสมอๆ มักเป็นลักษณะของคนที่มีความคิดสร้างสรรค์ต่ำ การมีอารมณ์อ่อนไหวเช่นนี้จะเป็อุปสรรคในการที่จะมุ่งมั่นดำเนินความคิดให้เป็นไปจนถึงที่สุด คนปกติธรรมดาๆ มักกลัวและไม่กล้าเสี่ยงในการแสดงออกความคิดที่แปลกของตนจึงมักจะทำอะไรๆ ร่วมเป็นกลุ่มไม่ชอบทำอะไรโดยอิสระคนเดียว แม้ว่าลักษณะดังนี้จะมผลดีเป็นที่ยอมรับของสังคมและหมู่คณะเพราะเป็นการประนีประนอมไม่ชอบโต้แย้งในทางความคิดกับใครๆ เป็นการง่ายในการเป็นที่ชอบยอมรับของสังคมหรือหมู่คณะแต่ทั้งนี้ก็ไม่ได้หมายความว่าผู้มีความคิดสร้างสรรค์จะยึดถือความคิดตัวเองเป็นสำคัญจนสุดโต่งก็หาไม่ หากแต่เป็นผู้ที่มีความสามารถในการสร้างความสมดุลทางความคิดของกลุ่มและตนเองได้ดีไม่ยึดถือ "ตนเอง" เสมอไป เป็นที่ยอมรับว่าผู้มีความคิดสร้างสรรค์มีคุณลักษณะที่พึงตนเองเป็นสำคัญ

ความเชื่อมั่นในตนเอง

เพราะเป็นผู้ไม่คอยคล้อยตามผู้อื่นในด้านความคิดเห็นผู้มีความคิดสร้างสรรค์สูงจึงมักมีความเชื่อในความสามารถของตนสูงตามไปด้วย ศิลปินที่มีความสามารถมักเป็นผู้ที่มีความเชื่อมั่นในอุดมการณ์และแนวทางของชีวิตที่อุทิศให้กับผลงานที่ตนเองมุ่งมั่นปรารถนาโดยไม่พะวงในอุปสรรคและความยากลำบากในทางกายภาพ โดยปกติแล้วผู้มีความคิดสร้างสรรค์มักเป็นคนที่มีความคิดอิสระโดยธรรมชาติจึงปรับตัวเองเข้ากับผู้อื่นเช่นปกติได้ยาก เขาสนใจความคิดและพฤติกรรมที่เป็นเอกเทศและอิสระมากกว่าความเป็นที่นิยมชมชอบหรือยอมรับจากกลุ่มเพื่อนและคนอื่นๆ ทั่วไป

เป็นอย่างไรบ้างหลังจากได้อ่านบทความแล้วเพื่อนๆ คิดว่าตัวเองเป็นผู้ที่มีบุคลิกภาพของคนที่มีความคิดสร้างสรรค์มากน้อยแค่ไหน ความคิดสร้างสรรค์เป็นสมรรถภาพทางด้านสมองที่มีอยู่ในมนุษย์ทุกคนซึ่งจะมากหรือน้อยนั้นก็ขึ้นอยู่กับแต่ละตัวบุคคลความสามารถของบุคคลในความคิดสร้างสรรค์หรือสิ่งแปลกใหม่ที่ไม่มีใครได้คิดทำมาก่อน ผู้เขียนคิดว่าสิ่งเหล่านี้มีอยู่ในตัวของเราทุกคนแค่เพียงแต่ว่าเราจะจัดมันขึ้นมาให้ได้มากน้อยแค่ไหน และตัวเราเองพยายามที่จะใช้มันหรือไม่ หรือเราจะคนกดความสามารถของตัวเองให้ด้อยกว่าคนอื่นด้วยการไม่แสดงออก ไม่อยากคิดเพราะมีคนอื่นคิดแล้ว คิดว่าตัวเองไม่เคยทำแล้วคงทำไม่ได้ ผู้เขียนคิดว่าทุกสิ่งทุกอย่างไม่เกินความสามารถของเราหรอกค่ะ

ถ้าเราทำไม่ได้เราก็ต้องมองหาที่ปรึกษาหรือผู้ช่วยนั่นก็คือคนที่มีความรู้ความสามารถในด้านนั้นๆ หรือ คนที่เคยทำงานนั้นๆ มาก่อน **อย่าอายที่จะขอความช่วยเหลือจากใคร อย่ากลัวถ้าคิดจะทำ** เหมือนคนดังที่ประสบความสำเร็จหลายๆ คน เขาก็เคยแพ้และล้มเหลวมาแล้วทั้งนั้นแต่เขาก็พยายามที่จะสู้ต่อไปจึงทำให้พวกเขาเหล่านั้นประสบความสำเร็จในปัจจุบันนี้ยังงั้นละ

เพื่อนๆ เองก็เช่นกันค่ะ **"สู้ต่อไป อย่าท้อถอย"** เราต้องคิดเสมอว่า **"เขาทำได้ เราก็ต้องทำได้ อย่าได้แคร์ว่าใครจะแรงกว่าพยายามและทำให้สุดๆ ไปเลย"** และที่สำคัญคนรอบข้างต้องคอยเป็นกำลังใจและให้ความช่วยเหลือเพื่อนด้วยนะจ๊ะ ขอให้เพื่อนๆ เติบโตกับชีวิตแล้วสิ่งดีๆ ก็จะมี เกิด เกิด เกิด....

มาวัดระดับความคิดสร้างสรรค์กันเถอะ

แบบทดสอบนี้เป็นมาตรฐานที่ใช้ทั่วโลกและเชื่อถือได้โดยเดี่ยวๆ คิดค้นโดยมีหลักทฤษฎีล่าสุด : ที่มาโดย Simon Joseph . The search for self

วิธีการทดสอบ

อ่านคำถามแล้วพิจารณาตนเองในแต่ละข้อ แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องความถี่ที่ตรงกับตัวเองมากที่สุดเพียง 1 ตัวเลือก จากนั้นทำการรวมคะแนนแล้วอ่านผลการทดสอบได้เลยจ้า แต่ถ้าอยากให้เห็น แม่น ต้องซื้อสัตย์ต่อตัวเองนะจ๊ะ

คำถาม	นานๆ ครั้ง	บางครั้ง	บ่อยๆ
1. ฉันต้องการที่จะได้รับประสบการณ์ใหม่ๆ	☐	☐	☐
2. กว่าฉันจะยอมรับสิ่งใดแสดงว่าฉันได้ตั้งคำถามจนแน่ใจแล้ว	☐	☐	☐
3. เมื่อฉันพบหัวข้อที่น่าสนใจฉันจะค้นคว้าสิ่งนั้นอย่างเต็มที่	☐	☐	☐
4. ฉันไม่ค่อยโดดเรียนแต่ก็มีบ้างที่ไม่ตั้งใจเรียน	☐	☐	☐
5. ถ้าฉันดูหนังที่จบแบบทิ้งปัญหาให้ขบคิด ฉันจะต้องเสียเวลาคิดนาน	☐	☐	☐
6. ฉันชอบให้ชีวิตมีการเปลี่ยนแปลง และมีสิ่งที่น่าสนใจอยู่เสมอ	☐	☐	☐
7. การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในชีวิตทำให้ฉันได้มีโอกาสเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ	☐	☐	☐
8. ในโอกาสพิเศษฉันชอบทำสิ่งแปลกใหม่	☐	☐	☐
9. ฉันชอบทำตัวเองให้มีความสุขแม้ว่าเพื่อนบางคนอาจไม่ชอบ (เช่น ร้องเพลงเสียงดัง)	☐	☐	☐
10. ฉันไม่ชอบคนพูดมาก น่าเบื่อ	☐	☐	☐

รวมคะแนนและผลการทดสอบ		
บ่อยๆ = 3 คะแนน	คนที่มียคะแนนระหว่าง 27 - 30 คะแนน แสดงว่า มีความคิดสร้างสรรค์สูง	
บางครั้ง = 2 คะแนน	คนที่มียคะแนนระหว่าง 18 - 26 คะแนน แสดงว่า อยู่ในระดับปานกลางพอๆ กับคนทั่วไป	
นานๆ ครั้ง = 1 คะแนน	คนที่มียคะแนนต่ำกว่า 18 คะแนน อยู่ในเกณฑ์ขั้นต่ำ ไม่ใส่ใจค้นคว้าหาคำตอบในสิ่งที่ต่างจากความเป็นจริง	

เป็นไงบ้างคะตรงกับตัวคุณบ้างไหม บางคนก็บอกว่า “จริงเหอ” บางคนก็บอกว่า “เออ..ใช่” หรือ “ไม่นะ”...จริงๆ แล้วมันก็ไม่แน่นอนหรอกค่ะ เพราะความคิดคนเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา ลองย้อนไปดูปีที่แล้วกับปีนี้สิคะความคิดของคุณอาจจะไม่เหมือนเดิมแล้วก็ได้ และในความเป็นจริงเกือบจะทุกหน้าที่ที่เราจะต้องอาศัยความคิดสร้างสรรค์เป็นตัวขับเคลื่อนในการสร้างสรรค์งานออกมาให้มีคุณภาพ ความคิดสร้างสรรค์เป็นสิ่งที่เราจำเป็นอย่างยิ่งในการทำงานเพราะฉะนั้นการที่จะทำให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ได้นั้นเราจะต้องอยู่ในสภาวะจิตใจที่ผ่อนคลายและเราจะต้องมีแรงมุ่งมั่นในการทำงานจากภายในจิตใจของเราว่าเราจะต้องทำงานออกมาให้ได้ดี มีคุณภาพ แต่ความรู้ไม่เพียงพออีกต่อไปแล้วกับการทำงานในปัจจุบัน เราจะต้องมีความคิดสร้างสรรค์ผนึกกับประสบการณ์ที่ได้สั่งสมมานำไปใช้ในการแก้ปัญหาด้วยค่ะ ...

อ้อ!...นอกจากแบบทดสอบนี้แล้วยังมีอีกแบบทดสอบหนึ่งไปลองทดสอบกันได้ใน InnoClick (Innovation Fan Page) นะจ๊ะ..รับประกันคุณภาพ

คำถาม :
โลกออนไลน์ในเว็ชชั่นสื่อความหมายใด?

หมดเขตวันที่ 25 เมษายน ศกนี้

ตอบคำถามชิงรางวัล

SF Bowling Gift Voucher
จำนวน 2 รางวัล ละ 2 Game

ส่งคำตอบได้ที่ นุชสรวดี แวดอุดม (HR-BKK)
ทางอีเมล หรือ InnoClick (Innovation Fan Page)